YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
13 päivänä maaliskuuta 1985 *

Yhdistetyissä asioissa 296/82 ja 318/82,

Alankomaiden kuningaskunta, edustajanaan ulkoasiainministeriön oikeudellinen apulaisneuvonantaja A. Bos, prosessiosoite Luxemburgissa Alankomaiden suurlähetystö, 5 rue C.-M.-Spoo (asia 296/82),

ja

Leeuwarder Papierwarenfabriek BV, rajavastuuyhtiö, kotipaikka Leeuwarden (Alankomaat), edustajanaan asianajaja B. H. ter Kuile, Haag, ja asianajaja L. H. Van Lennep, Haag, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja J. Loeschin toimisto, 2 rue Goethe (asia 318/82),

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään komission oikeudellinen neuvonantaja B. van der Esch, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies M. Beschel, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jota asiassa 318/82 tukevat seuraavat yhtiöt:

- **H. A. Hofmans**, vennootschap onder firma, kotipaikka Rotterdam,
- **Schiecarton BV**, kotipaikka Schiedam,
- **Cartonnagefabriek Bakker & Stoffels BV**, kotipaikka Wormerveer,
- **Industriële Drukkerij Chromos BV**, kotipaikka Krommenie,
- **Acket Vouwdozen BV**, kotipaikka Oss,
- **BV Imca Cartonnages**, kotipaikka Hoogerheide,
- **Cartonnagefabriek D. Miedema BV**, kotipaikka Utrecht,
- **Hubregtse BV**, kotipaikka Almelo,
- **Targa BV**, kotipaikka 's-Hertogenbosch,
- **4P Drukkerij Reclame BV**, kotipaikka Rotterdam,

edustajanaan asianajaja T. R. Ottervanger, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa E. Arendtin toimisto, 34 B rue Philippe-II,

väliintulijoina,

joissa vaaditaan Alankomaiden hallituksen tuesta eräälle kartonginjalostusyritykselle 22 päivänä heinäkuuta 1982 tehdyn komission päätöksen 82/653/ETY (EYVL L 277, s. 15) kumoamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. J. Mackenzie Stuart, jaostojen puheenjohtajat G. Bosco, O. Due ja C. Kakouris sekä tuomarit P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann ja Y. Galmot,

julkisasiamies: Sir Gordon Slynn,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.1.1985 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Alankomaiden kuningaskunta (asiassa 296/82) ja rajavastuuyhtiö Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (asiassa 318/82) ovat nostaneet ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kaksi kannetta, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 23.11. ja 14.12.1982 ja joissa vaaditaan Alankomaiden hallituksen tuesta eräälle kartonginjalostusyritykselle 22 päivänä heinäkuuta 1982 tehdyn komission päätöksen 82/653/ETY (EYVL L 277, s. 15) kumoamista.

2 Päätöksessä tarkoitettu tuensaajayritys Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (jäljempänä LPF) Leeuwardenissa (Frieslandin maakunta) valmistaa kokoon taitettavia pahvilaatikoita ja pehmeitä pakkauksia. Vuonna 1968 Papierfabriken Van Gelder Zonen NV -yhtiö otti haltuunsa sen edeltäjän, Leeuwarder Papierwarenfabriek NV -nimisen osakeyhtiön (jäljempänä entinen LPF). Emoyhtiön taloudellisten vaikeuksien vuoksi entisen LPF:n tulokset heikkenivät huomattavasti 70-luvun alussa. Vuonna 1977 toteutetun uudelleenjärjestelyn seurauksena yrityksen tilanne kuitenkin parani, ja vuosina 1979 ja 1980 yritys tuotti voittoa.

3 Vuonna 1980 entisen LPF:n tilanne heikkeni uudestaan erityisesti niiden vaikeuksien vuoksi, joihin emoyhtiö Van Gelder oli joutunut. Näissä olosuhteissa entinen LPF otti yhteyttä alueelliseen kehitysyhtiöön *Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij*iin (jäljempänä NOM), joka ilmoitti voivansa hankkia osuuden LPF:n pääomasta, jos yritys irtautuisi Van Gelder -ryhmästä. NOM on valtion elin, jonka pääoma on Alankomaiden viranomaisten merkitsemä. Sen tavoitteena on Alankomaiden pohjoisosissa sijaitsevien maakuntien sosiaalisen ja taloudellisen rakenteen parantaminen muun muassa tekemällä riskisijoituksia yrityksiin. Sillä on tätä varten käytettävissään pääomamarkkinoilta valtion takausten turvin hankittuja rahavaroja, ja joiden käyttö edellyttää julkisen vallan suostumusta.

4 NOM:n osuus toteutettiin perustamalla valtiovarainministerin suostumuksella uusi rajavastuuyhtiö, Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (LPF), 8.9.1980; sen 12 miljoonan Alankomaiden guldenin pääomasta Van Gelder ja NOM kumpikin merkitsivät ja maksoivat puolet. Uusi yhtiö osti yrityksen Van Gelderiltä 9,4 miljoonan guldenin maksua vastaan. On huomattava, että

osuuksien hankkiminen suoritettiin samanaikaisesti yrityksen uudelleenjärjestelyn kanssa; vuodesta 1979 se keskittyi kauppapolitiikassaan hinta-asteikon yläpään tuotteisiin (erikoistuotteisiin), mikä vähensi sen tuotantokapasiteettia ja markkinaosuutta sekä kokoon taitettavien pahvilaatikoiden että pehmeiden pakkausten osalta.

5 Komission pyynnöstä Alankomaiden hallitus antoi sille 5.12.1980 tiettyjä tietoja kyseisestä toimenpiteestä ja ilmoitti, ettei sen mielestä ollut kysymys perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tuesta. Koska komission kanta asiasta oli toinen, se päätti aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, joka päättyi kanteen kohteena olevan päätöksen tekemiseen.

6 Kyseisen päätöksen, josta ilmoitettiin Alankomaiden hallitukselle 20.9.1982 päivätyllä kirjeellä, 1 artiklassa todetaan: "Alankomaiden hallituksen kartonginjalostuksen alan yritykselle myöntämä tuki, josta Alankomaiden hallitus on ilmoittanut komissiolle 5.12.1980 toimitetulla teleksillä, on ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitetulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumaton." Päätöksen 2 artiklan mukaan "Alankomaiden kuningaskunnan on kolmen kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta ilmoitettava komissiolle niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut, jotta myönnetty tuki ei – erityisesti suhteessa muiden jäsenvaltioiden yrityksiin – tulevaisuudessa enää aiheuttaisi kilpailun vääristymistä".

7 Päätöksensä johdanto-osassa komissio esittää perustelunaan, että perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn kuluessa, jonka komissio aloitti Alankomaiden hallitukseen kohdistamansa toimenpiteen seurauksena, "kahden jäsenvaltion hallitus on ilmoittanut komissiolle olevansa komission tavoin huolissaan kilpailun rajoittumisesta Alankomaiden myöntämän tuen vuoksi" (johdanto-osan viides perustelukappale), ja että lisäksi kahden kyseisen alan ammatillisen järjestön tekemät kantelut "osoittavat Alankomaiden hallituksen suorittaman toimenpiteen aiheuttaneen kilpailun vääristymistä" (johdanto-osan kuudes perustelukappale). Komission mukaan tuki "vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää tai uhkaa vääristää jäsenvaltioiden välistä kilpailua käsiteltävänä olevassa asiassa ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska se suosii asianomaista yritystä tai sen tuotantoa" (johdanto-osan seitsemäs perustelukappale).

8 Päätöksen johdanto-osassa esitetään lisäksi, että "ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa esitettyä valtiontukea koskevaa kieltoa voidaan soveltaa sekä valtion että sellaisen alueellisen tai paikallisen viranomaisen tai muun valtion alaisuuteen kuuluvan julkisen elimen suorittamiin pääomasijoituksiin" (johdanto-osan kahdeksas perustelukappale). Käsiteltävänä olevan asian osalta täsmennetään, että "yrityksen, jolla oli tarve kiireellisesti aloittaa korvaavat investoinnit, taloudellinen rakenne sekä kartonginjalostuksen alan ylikapasiteetti olivat esteitä, joiden vuoksi oli epätodennäköistä, että yritys voisi hankkia yksityisiltä pääomamarkkinoilta olemassaolonsa turvaavat varat" (johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale), ja että "kyseisten markkinoiden tilanteen huomioon ottaen ei ole perusteltua luottaa siihen, että yritys, jolle on tarpeen merkittävän uudelleenjärjestelyn aloittaminen mahdollisimman pian, voisi saavuttaa riittävän kassavirran rahoittaakseen välttämättömiksi tulleet korvaavat investoinnit, vaikka saisikin suunniteltua tukea" (johdanto-osan kymmenes perustelukappale).

9 Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa esitettyjen poikkeusten osalta komissio esittää, että niissä "täsmennetään yhteisön edun eikä ainoastaan tuen saajan edun vuoksi halutut tavoitteet", että "näitä poikkeuksia on tulkittava suppeasti" ja että "niitä sovelletaan ainoastaan komission ollessa vakuuttunut siitä, että tuen myöntäminen mahdollistaa jonkin sellaisen näissä poikkeuksissa tarkoitetun tavoitteen toteutumisen, johon ei päästäisi ilman tukea markkinavoimien vapaan toiminnan keinoin" (johdanto-osan yhdestoista perustelukappale). Käsiteltävänä olevassa asiassa poikkeusmääräystä ei komission mukaan voitu soveltaa, koska "Alankomaiden hallitus ei ole voinut antaa eikä komissio havaita perustetta, jonka johdosta voitaisiin todeta kyseisen tuen täyttävän jonkin ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa esitetyn poikkeusmääräyksen soveltamiseksi vaaditut edellytykset" (johdanto-osan viidestoista perustelukappale).

10 Koska Alankomaiden hallitus ja LPF katsoivat kanteen kohteena olevan päätöksen olevan yhteisön oikeuden aineellisten ja menettelyä koskevien sääntöjen vastainen, ne nostivat käsiteltävinä olevat kanteet.

11 Määräyksellä, joka annettiin 18.5.1983, hyväksyttiin yhtiöiden H. A. Hofmans v.o.f., kotipaikka Rotterdam, Schiecarton BV, kotipaikka Schiedam, Cartonnagefabriek Bakker & Stoffels BV, kotipaikka Wormerveer, Industriële Drukkerij Chromos BV, kotipaikka Krommenie, Acket Vouwdozen BV, kotipaikka Oss, BV Imca Cartonnages, kotipaikka Hoogerheide, Cartonnagefabriek D. Miedema BV, kotipaikka Utrecht, Hubregtse BV, kotipaikka Almelo, Targa BV, kotipaikka 's-Hertogenbosch,

ja 4P Drukkerij Reclame BV, kotipaikka Rotterdam, väliintulo asiassa 318/82 (Leeuwarder Papierwarenfabriek BV v. komissio) komission johtopäätösten tueksi työjärjestyksen 93 artiklan nojalla.

12 Asiat yhdistettiin 4.7.1984 annetulla määräyksellä suullista käsittelyä ja tuomiota varten työjärjestyksen 43 artiklan mukaisesti.

13 Komissio ei riitauta kanteen tutkittavaksi ottamista. Vaikka kanteen kohteena oleva päätös on osoitettu ainoastaan Alankomaiden kuningaskunnalle, joka on kantajana asiassa 296/82, se koskee perustamissopimuksen 173 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen LPF:ää, joka on kantajana asiassa 318/82, kyseisen tuen saajana.

14 Kanteen kohteena olevaan päätökseen johtaneen hallinnollisen menettelyn kulkua koskevien väitteiden lisäksi kantajat esittävät kaksi muuta perustetta päätöksen kumoamiselle. Ensiksi ne esittävät, että komissio oli väärässä arvioidessaan, että NOM:n osuus LPF:ssä on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, ja lisäksi, että se oli väärässä kieltäytyessään myöntämästä kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta. Toiseksi ne syyttävät komissiota siitä, ettei se ole riittävästi perustellut päätöstään, mikä on vastoin perustamissopimuksen 190 artiklaa, siltä osin kuin on kysymys sekä 92 artiklan 1 kohdassa esitetyistä edellytyksistä että kieltäytymisestä soveltaa kyseisen artiklan 3 kohtaa. On syytä tarkastella ensin perustelujen puutteellisuutta koskevaa perustetta.

Perustelujen puutteellisuus

15 Tässä yhteydessä Alankomaiden hallitus väittää, että komissio on jättänyt ilmoittamatta ne tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella se katsoo tuen vaikuttavan kauppaan ja vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua ja olevan tämän vuoksi yhteismarkkinoille soveltumaton. Varsinkaan johdanto-osan perustelukappaleissa ei ole kyseisten markkinoiden tilannetta koskevaa selontekoa, jossa osoitettaisiin LPF:n olevan terve, tulevaisuudennäkymiensä suhteen riittävän kannattava yritys. Lisäksi komissio on Alankomaiden hallituksen mukaan väärässä väittäessään, ettei Alankomaiden hallitus ole voinut esittää perusteluja sen tueksi, että kyseinen tuki täyttää jonkin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa esitetyn poikkeuksen soveltamiseksi vaaditut edellytykset. Lopuksi päätöksessä ei osoiteta myöskään, millä tavalla, millä perusteilla ja missä määräajassa päätösosan 2 artiklassa esitetty

velvollisuus on täytettävä, "jotta myönnetty tuki ei – – tulevaisuudessa enää aiheuttaisi kilpailun vääristymistä".

16 LPF väittää komission päätöksessään esittämiä perusteluja riittämättömiksi, koska päätös ei osoita komissiolla olevan tarvittavat tiedot markkinoista eikä yrityksen tuotevalikoimasta ja tulevaisuudennäkymistä. LPF:n mukaan se on väärässä erityisesti pitäessään alan väitettyä ylikapasiteettia LPF:n olemassaolon vaarantavana tekijänä; LPF:n kassavirta päinvastoin osoittaa sen olevan terve yritys, jolla on hyvät tulevaisuudennäkymät.

17 Komissio sen sijaan väittää, että päätöksen perustelut täyttävät perustamissopimuksen 190 artiklassa asetetut vaatimukset. Komission mukaan perustelujen alussa todetaan – siltä osin kuin on kysymys perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdasta – se periaate, että valtion pääomasijoitus muodossa tai toisessa voi olla tuki, minkä jälkeen perusteluissa tarkastellaan LPF:n maksukyvyn kannalta ratkaisevia tekijöitä eli sen taloudellista rakennetta, sen kiireellistä tarvetta korvaaviin investointeihin sekä alan ylikapasiteettia. Tämä tarkastelu osoittaa, että käsiteltävänä olevassa asiassa julkisen vallan pääomasijoitus on tehty sellaisilla ehdoilla, jota markkinoiden vaatimukset huomioon ottava yksityinen investoija ei voisi hyväksyä. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan osalta päätöksen johdannossa osoitetaan, että jos jäsenvaltio on aikeissa myöntää tukea, sen on osoitettava ne olosuhteet, joiden perusteella kyseisen tuen vaikutusten voidaan katsoa olevan yhteismarkkinoiden kannalta myönteisiä.

18 Lisäksi komissio ottaa esiin perustamissopimuksen 190 artiklassa esitettyjen vaatimusten yhteensovittamisen tarpeen perustamissopimuksen 214 artiklassa esitetyn velvollisuuden kanssa, joka liittyy kyseisiä yrityksiä ja toimialoja koskevien konkreettisten tietojen salassapitoon. Lopuksi juuri päätöksen päätösosan 2 artiklan sanamuodosta käy ilmi kyseisen artiklan merkitys: samalla kun siinä jätetään Alankomaiden valtiolle tietty harkintavalta asianmukaisten toimenpiteiden valitsemiseksi, valtio velvoitetaan poistamaan LPF:n teollisen kapasiteetin riidanalaisen tuen avulla tapahtuvasta keinotekoisesta nostamisesta kilpailijoille aiheutuvat haitat.

19 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätöksen kohteena olevalle oikeussubjektille epäedullinen päätös on perusteltava niin, että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia päätöksen laillisuuden ja että se, jota päätös koskee, saa tarvittavat tiedot arvioidakseen, onko päätös asianmukainen. Perusteluvelvollisuutta on arvioitava kunkin tapauksen olosuhteiden, erityisesti toimen sisällön, esitettyjen perusteluiden luonteen sekä niiden

henkilöiden tiedontarpeen perusteella, joille toimi on osoitettu tai joita toimi koskee suoraan ja erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

20 Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtiontuen osalta johdanto-osan perustelukappaleista käy ilmi, että komission lähtökohtana on väite, jonka mukaan tukia koskevaa kieltoa voidaan soveltaa myös valtion alaisuuteen kuuluvien julkisten laitosten suorittamiin pääomasijoituksiin (johdanto-osan kahdeksas perustelukappale). Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen pääomasijoituksen tuen luonteisuus on määritelty rahoitusmahdollisuuksien puuttumisella yksityisillä pääomamarkkinoilla, mikä perustellaan kolmella seikalla: yrityksen taloudellinen rakenne, sen kiireellinen korvaavien investointien tarve sekä kartonginjalostuksen alan ylikapasiteetti. Näiden tekijöiden vuoksi on komission mielestä epätodennäköistä, että yritys voisi hankkia yksityisiltä pääomamarkkinoilta olemassaolonsa turvaavat varat (johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale).

21 Tämä perustelu täyttää perustamissopimuksen 190 artiklassa esitetyt vaatimukset, koska se mahdollistaa sen, että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa päätöksen laillisuutta, ja koska se antaa niille, joita päätös koskee, riittävät mahdollisuudet ilmaista kantansa päätöksessä mainittujen tosiasioiden ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä.

22 Päätöksessä ei sen sijaan ole lainkaan perusteltu muihin perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa esitettyihin perusteisiin liittyvää arviota, toisin sanoen toteamusta, jonka mukaan kyseinen tuki vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla tiettyä yritystä tai tuotannonalaa.

23 Päätöksen johdanto-osan perustelukappaleissa muistutetaan kahden jäsenvaltion hallituksen sekä kahden alan ammatillisen järjestön ilmaisemasta huolesta, joka koskee kilpailun vääristymistä Alankomaiden hallituksen suorittaman toimenpiteen vuoksi (johdanto-osan viides ja kuudes perustelukappale), minkä jälkeen siinä ainoastaan toistetaan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan sisältö (johdanto-osan seitsemäs perustelukappale) ilman, että tuotaisiin esiin tosiasioita.

24 Vaikka tietyissä tapauksissa jo ne olosuhteet, joissa tuki on myönnetty, riittävät osoittamaan, että tuki voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai voi vääristää tai uhata vääristää kilpailua, komission on aina mainittava kyseiset olosuhteet päätöksensä perusteluissa. Käsiteltävänä olevassa asiassa

komissio on jättänyt tämän tekemättä; kanteen kohteena oleva päätös ei sisällä lainkaan tietoja markkinatilanteesta, LPF:n markkinaosuudesta, jäsenvaltioiden välisistä kyseisten tuotteiden kauppavirroista eikä yrityksen viennistä.

25 Tämän lisäksi perustelut ovat riittämättömät perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrättyjen poikkeusten noudattamatta jättämisen osalta. Tässä yhteydessä päätöksen perusteluissa ilmoitetaan, että ne edellytykset, joiden täyttyessä jotain kyseisistä poikkeuksista voidaan soveltaa, eivät täyttyneet (johdanto-osan viidestoista perustelukappale). Vaikka edellä mainitun kappaleen a ja b kohdassa määrättyjä poikkeuksia koskevat johtopäätökset tukevat tätä väitettä (johdanto-osan kuudestoista ja seitsemästoista perustelukappale), sen c kohdassa esitetystä poikkeuksesta ei voida sanoa samaa; kyseisen poikkeuksen osalta päätöksen perusteluista ei käy ilmi, että komissio olisi tarkastellut kaikkia olennaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joiden huomioon ottaminen olisi mahdollisesti voinut johtaa poikkeuksen myöntämiseen.

26 Kanteen kohteena olevassa päätöksessä ilmoitetaan ainoastaan, että toisaalta "Alankomaiden myöntämä tuki ei myötävaikuta tiettyjen", kyseisessä määräyksessä tarkoitettujen "talousalueiden kehittämiseen" (johdanto-osan kuudennentoista perustelukappaleen loppu), ja toisaalta, että "kartonginjalostuksen alan kehityksestä voidaan tehdä se johtopäätös, että vaikuttaa siltä, ettei tuotantokapasiteetin ylläpitäminen valtiontuen avulla ole yhteisen edun kannalta suotavaa", ja että "lisäksi kartonginjalostuksen alan kehitysnäkymien perusteella ei voida katsoa, että suunniteltu tuki ei vaikuttaisi kauppaan niin suuressa määrin, että se on yhteisen edun vastaista" (johdanto-osan kahdeksastoista perustelukappale). Päätöksessä ei kuitenkaan lainkaan osoiteta, että komissio olisi ottanut huomioon sen olennaisen, mahdollisesti toisenlaiseen tulkintaan johtavan seikan, että kyseisen tuen kanssa samanaikaisesti suoritettiin tuensaajayrityksen uudelleenjärjestely, jonka vaikutuksesta yrityksen tuotanto suuntautui hinta-asteikon yläpään tuotteisiin, samalla kun sen tuotantokyky ja markkinaosuus laskivat.

27 Toisin kuin komissio väittää, todettua perustelujen puuttumista ei voida perustella perustamissopimuksen 214 artiklassa tarkoitetulla – käsiteltävänä olevassa asiassa asianomaisen yrityksen liikesalaisuuksia koskevalla – salassapitovelvollisuudella. Sen lisäksi, että tietyt asian kannalta merkitykselliset, erityisesti markkinoiden rakennetta koskevat tiedot eivät selvästikään ole sillä tavalla luottamuksellisia, että ne kuuluisivat salassapitovelvollisuuden piiriin, salassapitovelvollisuutta ei voida tulkita niin laajasti, että perustelu-

vaatimuksen olennaisesta sisällöstä luovutaan asianomaisten jäsenvaltioiden ja yritysten puolustautumisoikeuden kustannuksella.

28 Lisäksi, koska on kysymys yksittäistapausta koskevasta päätöksestä, jonka voimaantulo ei perustamissopimuksen 191 artiklan mukaan edellytä, että se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, komissio olisi voinut jättää julkaisematta ne tiedot, joiden se katsoo kuuluvan liikesalaisuuksia koskevan salassapitovelvollisuuden piiriin, kuten perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan nojalta tehtyjen päätösten osalta on jo todettu 6.2.1962 annetun asetuksen N:o 17 (EYVL s. 204) 21 artiklan 2 kohdassa.

29 Komissiolla oli käsiteltävänä olevassa asiassa velvollisuus perustella päätöstään erityisesti, koska päätöksen 2 artiklassa Alankomaat velvoitetaan toteuttamaan toimenpiteitä, "jotta myönnetty tuki ei – erityisesti suhteessa muiden jäsenvaltioiden yrityksiin – tulevaisuudessa enää aiheuttaisi kilpailun vääristymistä", ja koska kyseisen velvollisuuden sisältö ja ulottuvuus on määriteltävä niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, jotka johtivat siihen, että komissio katsoi tuella olevan kyseisen kaltaisia vaikutuksia. Edelleen, vaikka komissio valitsi edellä mainitun sanamuodon tarkoituksenaan juuri se, että Alankomaiden hallitukselle jäisi tietty päätösvalta todetun rikkomisen lopettamiseksi toteutettavien toimenpiteiden osalta, olisi sen päätöksessään lisäksi pitänyt antaa tarvittavat tiedot niistä toimenpiteistä, jotka voivat tulla kysymykseen.

30 Kaikkien edellä mainittujen syiden perusteella on todettava, että kanteen kohteena oleva päätös ei täytä ETY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa esitettyä perusteluvaatimusta, ja että se on näin ollen kumottava, koska se on olennaisten menettelymääräysten vastainen; muita kantajien esittämiä perusteita ei ole tarpeen tarkastella.

Oikeudenkäyntikustannukset

31 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Jos hävinneitä asianosaisia on useita, yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee, miten kulut on jaettava näiden asianosaisten kesken.

32 Koska komissio ja väliintulijat ovat hävinneet asian, ne velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa kuluista asiassa 296/82, asiassa 318/82 komissio ja väliintulijat vastaavat kuluista yhteisvastuullisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Alankomaiden hallituksen tuesta eräälle kartonginjalostusyritykselle 22 päivänä heinäkuuta 1982 tehty komission päätös 82/653/ETY (EYVL L 277, s. 15) kumotaan.**

2) **Komissio ja väliintulijat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa kuluista asiassa 296/82, asiassa 318/82 komissio ja väliintulijat vastaavat kuluista yhteisvastuullisesti.**

Mackenzie Stuart Bosco Due Kakouris

Pescatore Koopmans Everling Bahlmann Galmot

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä maaliskuuta 1985.

P. Heim
kirjaaja

A. J. Mackenzie Stuart
presidentti